

Kirkonpalvelija ³ 2012

FR. THEOD.
BERNHARD
INDRENIUS.
Född 18de 12^{de}
död 18de 84

JOHAN HENR.
MAXIMILIAN
FÖDD 1852

GENERAL
JOHAN HENR.
Född 1795

Työt jatkuvat

Suosituin puheenaihe tänä kesänä on varmasti ollut säätila. Lämpötila ja muutkin sään ääri-ilmiöt ovat yleistyneet niin kesällä kuin talvellakin. Vanha sananlasku ”yhdeksää syksyinen yö kymmentä keväinen päivä”, pitää edelleenkin paikkansa. Olen juuri aloittanut kesälomani, vaikka ensimmäisenä aamuna ei siltä tunnukaan. Lämpömittari on pysähtynyt kuuteen lämpöasteeseen tuuli piiskaa lehtiä irti puista ja vettä sataa. Seuraavana päivänä on lämmintä ja aurinko paistaa kirkaalta taivaalta, eli mikä parhain sää ulkoiluun. Nyt onkin hyvä lähteä metsään, sillä marja- ja sienisato ovat parhaimmillaan. Siinä tulee kaksi kärpästä yhdellä iskulla, hyötyliikunta ja kerättyä metsän sato talven varalle.

Suomalainen seurakuntarakenne on viime vuodet ollut voimakkaassa muutoksessa. Seurakuntien määrä on vähentynyt ja seurakuntakoko kasvanut. Tämä kehityssuunta tuntuu jatkuvan. Ensivuoden alusta kirkossa toteutuu jälleen seitsemän uutta seurakuntaliitosta, ja seuraavista tehdään selvitystyötä. Jo pitkään on seurakuntien taloutta vakautettu niin, että eläkkeelle jäävien tilalle ei ole palkattu uusia työntekijöitä. Tämä on koskettanut

etenkin kirkonpalveluskuntaa, töitä on jaettu uudelleen. On osaaikaistettu, ulkoistettu yrityksille, perustettu talkoorinkejä tekemään suntion töitä, muutettu yksipuolisesti tehtävänkuvia. Suhtaudutaanko kirkon työpaikoilla arvostavasti kaikkiin työntekijöihin ja heidän ammattitaitoonsa? Kirkonpalvelijoissa on aivan liikaa niitä työntekijöitä, jotka eivät saa minäkäänlaista koulutusta ja ovat muutenkin osaamista kehittävien toimien ulkopuolella. On työttömyysjaksoja, työssäjaksamiso ongelmia ja varhaista eläköitymistä. On kuitenkin koko työyhteisön etu, että kaikkien työntekijöiden osaamista hyödynnetään, eikä anneta sen valua hukkaan. Työntekijöille oman osaamisen kehittäminen antaa paremmat edellytykset selviytyä työelämän muutoksissa.

Syksyn aikana järjestetään seurakunnissa luottamusmiesvaalit. Oma luottamusmies voidaan valita jokaiseen seurakuntaan jossa on vähintään viisi Kirkon alat ry:n jäsentä. On erittäin tärkeä huolehtia, että osaavia, aktiivisia ja rohkeita ihmisiä tulee valituksi luottamusmiehiksi jokaiseen seurakuntaan jossa edellä mainitut kriteerit täyttyvät. Toivonkin, että mahdollisimman moni kirkonpalvelija on ehdok-

kaana oman seurakuntansa luottamusmieheksi.

Yhdistyksemme vuosikokouksessa Kuusamossa tulien edelleen valituksi yksimielisesti puheenjohtajaksi seuraavalle kolmivuotiskaudelle. Kiitän kokousväkeä saamastani luottamuksesta, työt jatkuvat. Puheenjohtajakaan ei kuitenkaan pärjää yksin, tarvitsen rinnalleni henkilöitä jotka pystyvät pyyteettömästi ja sinnikkäästi työskentelemään yhdessä ammattikuntamme parhaaksi.

Toivotan kaikille lukijoille hyvää syksyä ja siunausta elämäänne.

Kaarina Yli-Somero
puheenjohtaja

Kirkonpalvelijat ry:n Opinto- ja koulutuspäivät Jyväskylässä 25.–26.6.2013

Tervetuloa viettämään kesäpäiviä ensi kesänä Jyväskylään.

Edellisen kerran olimme Jyväskylässä Opinto- ja koulutuspäivillä 24.–25.6.1987.

Ensi kesän luentoaiheina on mm. surevan omaisen kohtaaminen, keittiötyön turvallisuus, kirkkojen

paloturvallisuus, ehtoollisaineet ja niiden jälkikäsittely ja viimeisenä työyhteisö; sen pahoinvointi ja hyvinvointi.

Osallistumismaksut ovat edelleen samat kuin edellisvuosina: kaksi yötä, täysihoito ja osallistumismaksu, tulo hotelliin 24.6.320 €. Yksi yö täy-

sihoito ja osallistumismaksu 260 €. Ei majoitusta, ruokailut ja osallistumismaksu 180 €.

Majoitus on Sokos Hotel Alexandrassa, Hannikaisenkatu 35.

Kari Hartikainen

Tulihan hän !

Kuusamon Opinto- ja koulutus-päivät ovat takana. Tällä kertaa jouduin olemaan poissa paikalta ”kotipäivystyksessä”, sattuneesta syystä, lienevät päivät sujuneet mallikkaasti entiseen malliin ilman allekirjoittanutta. Kaksi innokasta alallemme hakeutunutta tai ajautunutta miehen körilästä soit-teli ennen päiviä, hyvissä ajoin, josko muistaisin sopimamme ”kyydin” Kuusamoon kimppa-ajeluna moottoripyörillä. Muistin minä, liiankin hyvin, mutta mutta!

Kolleegat saivat jo tuolloin kuul-la perin iloisen uutisen. Minun matkani Kuusamoon jäisi nyt toteutu-matta. Toivottavasti muut haluk-kaat motoristit saivat reissun hei-tettyä sateisista säistä huolimatta sovitulla tavalla ja nautitte niin ajosta kuin päivienkin annista.

Sytä, jotka olisivat voineet es-tää näin mieluisan reissun kohdal-tani lienee vähän. Sairaus ihan lä-hipiirissä olisi voinut olla yksi ja pyörän hajoaminen toinen syy, to-sin vanhan Hondani kohdalla hyvin epätodennäköistä. Sade ei ole kos-kaan estänyt pyöräreissua. Episo-din saivatkin aikaan sitten paljon suuremmat voimat. Ylin Työnan-tajamme ja Suuri Johtajamme oli päättänyt lisätä piäkirkon piäsun-tion sukua juuri noina päivinä, kun reissumme piti toteutua. Tietenkin jos Hän olisi kysynyt, koska minulle sopisi tällainen perheen- ja suvun-lisäystapahtuma järjestää, niin oli-sinpa varmaan ehdottanut ainakin muutaman viikon aiempaa tai sit-ten lähempänä syksyä olevaa ajan-kohtaa, ei missään nimessä juhan-nuksen jälkeistä viikkoa. Näin jäl-keenpäin katsottuna olisin ehtin-nyt reissun heittää ja jopa noutaa mummin kotoa ennen Tampereen keikkaa, mutta ei siinä montaa vuo-rokautta ehtinyt kulua kun meikä-pojusta tehtiin yksinkertainen Ukki ihan isolla U:lla.

Palatakseni takaisin asiaan eli op-pimiseen ja koulutukseen, ihmette-len alallamme vallitsevaa halutto-muutta osallistua näihin mielestäni tärkeisiin ja jopa virkistäviin tapah-tumiin. Mukava on tavata samat vanhat tutut niin rovastikunnallisil-la, hiippakunnallisilla kuin valtakun-nallisillakin päivillä, mutta ei uudet kasvot tekisi pahaa näihinkään kek-kerihin. Kysekää arvoisat työto-verit työpaikoillanne mahdollisuuksia päästä osallistumaan silloin täl-löin koulutus-, virkistys- tai opin-topäiville ja selvittääkää ensin itse missä ja milloin niitä järjestetään. Meidän seurakunnassamme mm. nuoriso-, diakonia-, musiikki-, lapsi- ja ym. työalat lähtevät jopa ko-ko porukalla vähintään kerran vuo-dessä yhdessä jonnekin ”koulutuk-seen”. Toki myönnän, että srk kaa-tuu, jos vaikka kirkonpalvelijoista joka toinen poistuu työpaikaltaan kahdeksi päiväksi, vaikkapa juhan-nuksen jälkeisellä arkiviikolla. Saat-taa esiintyä jollakin työpaikalla sel-laistakin ilmapiiriä, että eikö nuo syksyn lehdet osattane haravoida ilman lisäkoulutustakin. ”Tarviiko

noitten pikarien pessuun ihan kou-lutuspäivät”?

Annas olla, jos työkaveriksesi on ajautunut hieman vaikeammaksi tapaukseksi osoittautunut yliopis-tollisen- tai amk-tason koulutuksen saanut toiminnallisen puolen työn-tekijä tai harrastelija. Hänen kans-saan ei meinaa löytyä yhteistä nä-kemystä siitä, kuinka työpaikalla parhaiten toimisimme. Tällaiseen akateemiseen ongelmaan saattaisi apua löytyä vaikkapa opintopäivi-en ohjelmassa luennoivalta psyko-terapeutilta. Miksei saman ongel-man hoitamiseksi voi hyvinkin käyt-tökelpoisen vinkin antaa Jyväskylän Opinto- ja koulutuspäivillä saunan lauteilla suntiokolleega Keiteleeltä tai Suomenniemeltä.

Parin viikon päästä meikäpoika on sitten ristiäisissä ihan eri roolis-sa kuin tähän asti. Kysyivätpä Ukilta hiukan neuvoja juhlaan männä vii-kolla kun skypelettiin. Niin, se nau-ha siinä kastemekossa on hieno vaaleanpunainen!

**Syyskesäterveisin osa-aikainen
Piäkirkon Piäsuntio**

Kuusamon Opinto- ja koulutuspäivien luennolla.

Kirkko muutosten keskellä

Seurakuntaliitosstrategia muuttaa seurakuntien rakenteita. Monet seurakunnat miettivät kuumeisesti, mikä toiminnassa on olennaisinta. Epävarmuuden keskellä työntekijät tarvitsevat erityisesti turvallisuuden tunnetta. Muutoksen kulmakivet ovat avoimuus, rehellisyys ja selkeä sekä monikanavainen viestintä.

Kun monen työ muuttuu työn sisällön, työpaikan sijainnin tai työnkuvan osalta puhutaan jo isosta muutoksesta. Tampereen evankelisluterilaisten seurakuntien sairaalasielunhoidon johtaja, työnohjaaja ja työyhteisökehittäjä Antti Sipilä on luotsannut useita kirkon työyhteisöjä muutosten läpi. Tärkeäksi ohjenuoraksi työyhteisöjen kehittämispolulla Sipilälle on muodostunut kiteytys: Mitä vähemmän työssä on kitkapintoja, sen vähemmän siihen vaikuttavat osat hankaavat toisiinsa. Se on lainaus mekaniikan oppikirjasta, mutta pätee näin ilmaistuna myös ihmisiin.

Työyhteisössä haasteet ja ongelmat tulee kohdata avoimesti, kuulla työntekijöitä ja ottaa kaikki, joita asiat koskettavat mukaan yhteisiin keskusteluihin. Näin ihmiset jaksavat työssä paremmin, eikä aikaa kulu arvailuun tai epätietoisuus ahdistaa mieltä. Työhyvinvoinnista tulee huolehtia myös myllerryksen keskellä, sillä työt tulee saada rauhassa tehtyä.

-Työntekijöiltä edellytetään joustavuutta: tiukat aikataulut ja haasteellinen muutostahti vaativat asioiden tekemistä nopeasti, ja kiire on kaikilla. Tunne työasioiden hallinnasta voi joutua koetukselle pinaavan paineen alla. Työntekijästä voi toistuvasti tuntua siltä, ettei edellisiä työtehtäviä ehdi saattaa loppuun kunnolla, kun jo seuraava odottaa, luettelee Sipilä.

Kirstynyt työilmapiiri, kiivas työtahti ja armottomat aikataulut

haastavat ihmissuhteiden hoitamista niin työssä kuin vapaa-ajalla.

Muutoksen monet puolet

Usein muutos ajatellaan negatiivisten asioiden kautta: jostain jäämme paitsi, jotain jää puuttumaan, luopumisten tai tulevien menetysten kautta, koska pelkäämme. Epävarmuus tulevasta voi yhdistää työyhteisön ihmisiä uudella tavalla keskustelemaan aiheesta. Kun jokainen on epävarma tulevasta, voi keskusteluyhteyksiä avautua paremmin ja vaikeistakin asioista saatetaan herkemmin keskustella.

Esimiehen ensisijainen tehtävä on keskustella rohkeasti ja rehellisesti kaikkien työntekijöiden kanssa, joita tuleva muutos mahdollisesti koskettaa. Työnohjauksessa työntekijät saavat taitoja katsoa muutosta eri näkökulmista ja nähdä siinä hyviäkin asioita. Parhaimmillaan muutos on mahdollisuus katsoa ja arvioida omaa työtä uudesta näkökulmasta sekä kirkastaa arvonsa.

- Muutos haastaa ihmistä ja on useimmin jonkinlainen pettymys. Pettymys siitä, että varmuutta ei ole. Se rikkoo illuusion. Siksi muutoksissa punnitaan työntekijän kyky kestää pettymyksiä. Muutoksen keskellä työntekijät tarvitsevat esimiehiltä tietoa siitä, mitä ja milloin tulee tapahtumaan sekä tietoa siitä, mitä muutos työntekijän kohdalla käytännössä tarkoittaa, heti kun se on mahdollista kertoa. Asiasta on hyvä tiedottaa työnteki-

Terhi Mäkinen
Työyhteisökouluttaja,
toimittaja

jöille kahvitaukojen ja kuukausipalaverien lisäksi myös muita viestintäkanavia pitkin, taustoittaa Sipilä.

Työntekijästä esimieheksi

Muutoksen keskellä myös paikat työyhteisössä usein muuttuvat. Esimiehiä nimitään uudelleen. Tilanne on kutkuttava, jos työntekijöiden joukosta yksi nousee esimieheksi. Toisista työntekijöistä voi hetkittäin tuntua, että saman ihmisen käyttäytyminen myös muuttui kuin taikaiskusta. Näin voi olla, sillä työnteko vanhassa ympäristössä uudessa asemassa, mutta tiukemmassa paineessa haastaa uutta esimiestä.

Työyhteisölle uuden esimiehen valinta tulee perustella ammatissaamisen ja soveltuvuuden kautta. Näin esimieheksi valittu henkilö pääsee syvemmin sisälle uuteen asemaansa, toisten silmissä ja edessä. Toteuttaakseen esimiestehtävänsä kunnolla, hän tarvitsee erityisesti johdon tukea.

-Ihminen toimii oppimiensa toimintamallien ohjaamana. Kaikilla esimiehillä, etenkin vanhemman sukupolven, ei aina ole toimintamallia siitä, miten nuorempien sukupolvien kanssa ollaan tekemisissä tavalla, jota he arvostavat: avoimesti, keskustellen ja yhdessä tehden. Kirkon johtamiskoulutuksessa ja esimiesvalmennuksessa asia on onneksi tiedostettu ja siihen panostetaan koulutussisältöjen kautta, kertoo Sipola.

Kaikki tunteet - Oikeutettuja tunteita

Epävarmuus myllertää myös tunteita. Muutosprosessin aikana kaikki työntekijöiden kokemat tunteet ovat oikeutettuja ja sallittuja. Tunteista puhumiselle tulee antaa tilaa ja työntekijöille mahdollisuus purkaa sekä käsitellä niitä. Erityisesti pelko ja viha ovat luonnollisia tunteita, siinä missä uhma tai ahdistus. Muutosta organisaatiossa luotsaavat esimiesten lisäksi työnhajaajat, jotka auttavat työntekijöitä suunnittelemaan ajatuksia, tunteita ja toimintaa kohti uusia ja suotuisampia työnteon malleja.

-Ihminen kohtaa muutoksen koko elämäkokemuksellaan. Siksi muutostilanteissa on läsnä kaikki se, mitä elämässä on aiemmin tapahtunut. Epävarmat muutostilanteet nostavat nopeasti pintaan aiemmat kokemukset kaltoin kohtelusta tai pettymyksistä. Niistä selviää, jos muutoksesta löytää pisan mielekkyyttä tai uusia mahdollisuuksia, kertoo Sipola.

Rakkaista työtehtävistään luopumaan joutunut, tai työpaikan menettänyt voi hyvin rakentaa itselleen merkityksellisen elämän, tarttua unelmaan tai alkaa elää todeksi arvojaan. Elämäntarinan aikana sattuu ja tapahtuu kaikenlaista. Oma elämäntarina ei kannata kertoa menetysten kautta tai keskittyä siihen, mistä jäi paitsi, vaan

siihen mitkä asiat ovat hyvin, mistä saa voimavaroja ja miten tästä eteenpäin.

Epävarmuuden ansa

Muutos pakottaa kohtaamaan tuntemattoman, tahdosta riippumatta, käsittelemään siihen liittyviä asioita yhdessä työyhteisön kanssa.

- Olemassa olevat vaihtoehdot on kerrottava. Samoin se, miten muutos rehellisesti ottaen muut-

taa työntekijöiden työkuvaan. Työelämässä muutokselle ei voi asettaa ehtoja: työntekijän periksi antaminen tietyissä asioissa neuvottelujen alla ei välttämättä takaa parempia etuja. Työntekijän tulee sopeutua: omalla tavallaan ja luoda uutta työnteon tarinaa itsestä jaksakseen, Sipola kannustaa.

Tietolaatikko työnohjauksesta

Työnohjaus alkoi Suomessa kirkon puolelta 1970-luvulla. Vuosikymmenten aikana se on levinnyt useille toimialoille ja on varteenotettava toiminto työnteon selkeyttämiseksi. Se on työnantajan kustannuksella hankittua ohjausta, jossa työntekijän tai tiimin työtä arvioidaan, kehitetään ja tutkitaan ulkopuolisen työnohjaajan avulla. Työnohjaaja jäsentää ja tulkitsee yhdessä työntekijän kanssa suhdetta työhön, työyhteisöön ja työn vaatimiin eri rooleihin sekä niihin liittyviin kysymyksiin.

Ohjaaja ja muut osallistujat auttavat ohjattavaa näkemään itsensä ja työnsä entistä tarkemmin ja selkeämmin. Työnohjaus on vuorovaikutusta, jossa ohjaaja ja ohjattavat oppivat työnteosta toisiltaan. Työnohjaus auttaa jaksamaan työssä ja pysymään pidempään työkykyisenä.

Kirkon puolella työnohjauksia koordinoivat tuomiokapitulit. Työntekijä voi esittää toiveen työnohjaukseen pääsystä, sopia siitä esimiehen kanssa ja käydä siellä työaikana.

Kirjoita paperille ja pohdi

1. Mitä työltä odotat ?
2. Mistä työtehtävistä pidät ?
3. Mitä arvostat työyhteisössä ?
4. Missä näitä olisi mahdollista toteuttaa ?

Pohdinta edistää etenemistä muutoksen tiellä.

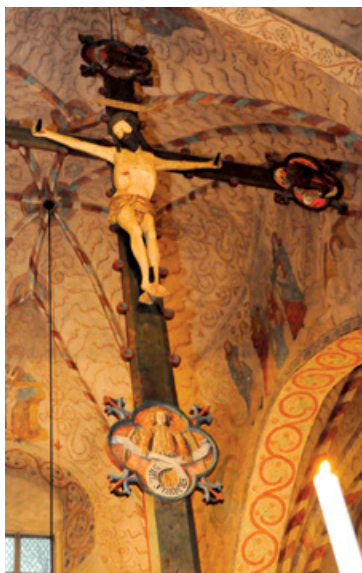

Entinen työhuoneeni, keskiaikainen harmaakivikirkko

Lohjan Pyhän Laurin kirkko mainitaan asiakirjalähteissä ensimmäisen kerran 1382.

Suomen kolmanneksi suurin harmaakivikirkko. Lohjan Pyhän Laurin kirkko, on valmistunut 1400-1500 lukujen taitteessa. Kerrosalaa on 1200 m², huoneistoalaa 920 m² ja istumapaikkoja on noin 560. Kirkko on omistettu diakoni pyhälle Laurentiukselle eli pyhälle Laurille, joka kärsi marttyyrikuoleman vuonna 258 jKr. Pyhä Lauri oli Rooman piispan Sixtus II:n diakoni ja Rooman seurakunnan rahavarojen hoitaja. Hänet kuvataan tonsuuripäiseksi, albaan, stolaan ja dalmatiikkaan pukeutuneeksi diakoniksi, jonka oikeassa kädessä on parila ja vasemmassa kirja.

Laurentius kärsi marttyyrikuoleman keisari Valerianuksen tuomitsemana Roomassa 10.8. 258. Ruotsissa Laurentiusta kunnioitettiin yhtenä seitsemästä valtakunnan patronuksesta eli suojelijasta, jolle on omistettu mm. valtakunnan pääkirkko, Upsalan tuomiokirkko.

Suomessa Pyhälle Laurille on omistettu ainakin 12 kirkkoa.

Pyhä Laurentius oli ensimmäisiä kirkon diakoneja ja vastasi kirkon rahavaroista. Hän kantoi huolta lähimmäisistään ja auttoi heikompia, köyhiä ja sairaita. Kirkko toteuttaa tänäkin päivänä näitä samoja tehtäviä monin tavoin.

Kirkon seiniä koristaa runsaat al secco maalaukset, jotka on tehty 1500- luvulla lukutaidottoman kansan opetustarkoitukseen. Kuvakerromus alkaa kuori-ikkunan oikealta puolelta, maailman luomisesta ja päättyy saman ikkunan vasemmalle puolelle, viimeiseen tuomioon. Kertomus koostuu raamatullisesta ja legendaperäisestä aineistosta. Pylväissä on kuvattu apostoleita ja pyhimyksiä.

On riemu kun saan tulla sun Herra temppeliis

Tuo virsi, 195, kuvaa hyvin vanhaa kaunista kirkkoa, jonka seiniä koristavat lukuisat maalaukset puhuttelevat edelleen seurakuntalaisia. Noiden, alkuaikoina ihmeellis-

ten, omaa tarinaansa kertovien kuvien avulla on saarnattu ja niihin viitataan saarnan aikana edelleenkin. Miten hyvin onkaan kirkko keskiajalla rakennettu kun se tänäkin päivänä, täysin toimivana museo-kirkkona, vastaa tarpeisiimme.

Muistan elävästi pelon ja kunnioituksen tunteen kun astuin ennen kello seitsemää ensimmäisen kerran pimeään hautuumaan läpi Pyhän Laurin kirkkoon, työkokemusta vailla olevana, luuttuamaan kalkkikivilattiaa. Kalmistontarhuri toimi esimiehenä ja kertoi selvät sävelet kuinka toimitaan. Työt alkoivat aina maanantaisin koko kirkkosalin kalkkikivilattian pesulla. Mäntysuopavedellä mopataan kauttaaltaan ja sitten huuhdotaan. Aamuisin laitettiin vesiboileri pariiksi tunniksi päälle, jotta saatiin kuumaa vettä. Vesi kannettiin kellarista sangolla ja likavesi edelleen sadevesikaivoon ulos. Kun kolmilaivaisen kirkon holviin asennettiin palovaroitimet, päätin samaa nosturia käyttäen ryhtyä pölyjen pyyhintään. Sydän väpättäen pyyhin ikivanhasta trimfikrusifiksista pölyt.

Kun kirkko avattiin klo: 9 tuli kai-
kenlainen liikehdintä lopettaa, jot-
ta kirkkoon tulevat seurakuntalai-
set ja matkailijat saivat kokea hiljai-
suuden kosketuksen. Monen mon-
ta neuletta sain valmiiksi istuessani
asehuoneessa (kirkon eteinen) noi-
den oivahtituntien aikana toistuvi-
en angiinoiden lisäksi. Kirkko oli ja
on ympäri vuoden avoinna päivit-
tään olematta kuitenkaan varsinais-
esti tiekirkko.

Kutsu kävi, vaiko johdatus tehtä-
vien laajenemiseen ja näin alkoivat
suntion toimet joulun valmistelun
merkeissä. Urkujen mahtipontinen
pauhu tunkeutui jokaiseen kirkon
yhdeksän holvin pieneen halkea-
maankin kirkontäyden seurakun-
nan yhtyessä Hoosianna virteen.

Jouluna lukemattomat määrät
kynttilöitä sytytettiin penkkien päi-
hin ja kattokruunuihin. Nuo tunnel-
malliset, lukuisat joulut ovat jää-
neet kauniina muistoina mieleeni,
vaikkakin sotku oli vetoisassa
kirkossa aikamoinen. Tuntitolulla
puhdistettiin lattiaa, penkkejä ja
kynttiläkruunuja steariinista joulu-
yönä, sekä vaihdettiin jouluaamu-
kirkkoon uudet kynttilät.

Oma tarinansa on historiallis-
ten esineiden ja tekstiilien hoidos-
sa, sekä kirkon seinien imuroinnis-
sa. Soitin urani alkupuolella kirkko-
museoon kysellen ohjeita vanhojen
esineiden ja tekstiilien hoitoon. Sen

tuloksena mm. vanha patina säilyi
eikä tekstiilejä pesty koneessa, ei-
kä tietenkään edes itse. 1600-luvun
messukasukat, vanhat ehtoolliskal-
kit lepäivät oikeaoppisesti konser-
voituna niille suunnitelluissa säily-
tyslaatoikoissa kirkon kellaritiloissa.

Naakat asustivat kirkkoa ja niitä
varten oli rakennettu ns. pulunlak-
ka ullakolle. Kun lintujen oleskelu
estettiin 1990- luvulla, alkoi siivous,
jolloin kannettiin säkkikaupalla lin-
tujenraatoja, -luita ja jätöksiä ulos.
Yhdyskuntapalvelijat eivät var-
maankaan unohda imurointitehtä-
viään ohjauksessani holvikirkon ul-
lakolla, jota mm. paloturvallisuuden
vuoksi tulee aika-ajoin tehdä.

Äänentoisto on haasteellista kes-
kiaikaisessa rakennuksessa, kos-
ka jälkikaikua on vaikea kokonaan
poistaa. Usein ihmettelinkin, mi-
ten ennen vanhaan on aivan hyvin
kuulunut ilman tekniikkaa? Siivous-
menetelmät ja -aineet ovat kehit-
tyneet ja hymyillen muistelen epä-
toivoista mäntysuopa-aikaa ja ve-
siboilerin pakollista sammuttamis-
ta. Yhteistyö sujui lähes kiistatta ja
oli mukavaa suunnitella ja valmis-
taa messuja yhdessä toimittajien
kanssa.

Kaiken kaikkiaan työni oli moni-
puolista, innostavaa ja mielenkiin-
toista. Monien sukupolvien ajan
tuon temppelin kellot ovat kutsu-
neet kansaa kirkollisiin toimituk-

siin, ilmoittaen ehtoosta, huome-
nesta ja poisnukkuneista. Tänä ke-
sänä saattokellojen kumistessa olin
saattamassa, vapaaehtoistyötä
pikkupojasta saakka tehneen, ”apu-
lais-suntion” haudan lepoon. Hä-
nen pyyteetön apunsa oli lukemat-
tomille seurakuntalaisille ja meille
suntioille tärkeää yli kuudenvuosi-
kymmenen ajan. Miten monia ihmi-
siä satojen vuosien aikana onkaan
käynyt porteista sisään. ”Polvesta
polveen täällä soi ylistyksesi, sie-
luihin vuotaa rauha ja siunauksesi.”

Vaalin muistoissani noita palve-
luvuosiani haikeana, rakkaista se-
urakuntalaisista ja entisistä työtöve-
reistä kiittäen. Koetut vaikeudet-
kin ovat muuttuneet siunaukseksi.
Olen ollut etuoikeutettu saadessani
jättää kädenjälkeni tuohon kaunii-
seen pyhäkköön, joka on edelleen
kotikirkkoni toimiessani toisenlai-
sissa haasteissa Keravan seura-
kunnassa. Yhteistä näissä eri vuo-
sisatojen rakennuksissa on se, että
saan palvella samaa Herraa iloiten.

*Ei itää eikä länttäkään,
pohjoista, etelää,
kun Kristus meidät Hengellään
yhdeksi yhdistää. (448:1)*

Tuula Tuominen, ylivahtimestari

Kuusamon vuosikokous valitsi Kaarinan jatkokon yksimielisesti

Kirkonpalvelijat ry:n vuosikokous pidettiin 26.6.2012 Sokos Hotel Kuusamossa.

Kokoukseen osallistui 68 yhdistyksen jäsentä.

Hyväksyttiin vuoden 2011 toimintakertomus, tilinpäätös ja tilintarkastuskertomus.

Tilinpäätös oli 2164,45 € ylijäämäinen. Lisäksi myönnettiin tili- ja vastuuvapaus hallitukselle ja tilivelvollisille.

Hyväksyttiin vuoden 2013 toimintasuunnitelma ja talousarvio.

Hallituksen puheenjohtajan valinta vuosille 2013-2015. Puheenjohtajana vuonna 2012 on toiminut Kaarina Yli-Somero. Puheenjohtajaksi vuosille 2013-2015 valittiin yksimielisesti nykyinen puheenjohtaja Kaarina Yli-Somero.

Hallituksen jäsenten valinta vuosille 2013-2015. Hallituksen varsinaisiksi jäseniksi vuosille 2013-2015 valittiin Tuula Tuominen Lohjalta, Jouni Honkanen Pilkanmaalta ja Eija Jaakola Rovaniemeltä.

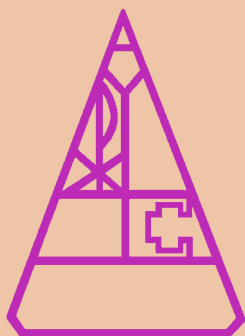
Henkilökohtaisiksi varajäseniksi vuosille 2013-2015 valittiin seuraavat henkilöt: Tuula Tuomiselle Antti Ruuskanen Espoosta, Jouni Honkaselle Seppo Pyykkönen Kajaaniasta ja Eija Jaakolalle Mirja Kaaretkoski Sodankylästä.

Kirkon alat ry:n hallituksen jäsenten (2) ja heidän henkilökohtaisten varajäsenten valinta kolmivuotiskaudeksi 2013-2015.

Laura Jurkka esittelee aiheesta Esiintymistaito ja kehon kieli.

Hallitus esittää hallitukseen ehdolle seuraavia henkilöitä: varsinaiset jäsenet/varajäsenet: Kaari-

Hyvä lehtemme lukija!

Kirkonpalvelijat – lehti toimii ajankohtaisen tiedon välittäjänä kirkonpalveluskunnalle.

Olisitko Sinä halukas kirjoittamaan lehtemme? Kirjoitus voi olla kannanotto, kolumni tai vaikkapa hartauskirjoitus. Myös valokuvat ovat tervetulleita.

Hengentuotoksenne pyydän lähettämään sähköpostitse kirkonpalvelijat@kolumbus.fi tai postitse osoitteella:

Kirkonpalvelijat Ry, PL 421, 70101 Kuopio.

KP sihteeri

Kiitos Kuusamon juhlatuomikunnalle.

na Yli-Somero, Kihniö / Eija Jaakola, Rovaniemi. Kari Hartikainen, Kuopio / Osmo Nissi, Hämeenlinna. Hyväksyttiin hallituksen esitys.

Kirkon alat ry:n edustajistoon kolmivuotiskaudeksi 2013–2015 valittavat edustajat (7) ja henkilökohtaiset varaedustajat.

Hallitus esittää edustajiston jäseniksi seuraavia henkilöitä: varsinaiset edustajat / varaedustajat: Eija Jaakola, Rovaniemi / Mirja Kaaretkoski, Sodankylä. Osmo Nissi, Hämeenlinna / Hannu Korhonen, Kuopio. Jouni Honkanen, Pirkkanmaa / Tuula Tuominen Lohja. Kristiina Sanaksenaho, Oulu / Väinö Kokkonen, Oulu. Tuomas Leminen, Ikaalinen / Timo Lehto, Tampere. Salla Kostainen, Sulkava / Arvo Katajamäki, Mikkeli. Maarit Ilonen, Seinäjoki / Harri Kosola, Seinäjoki.

Hyväksyttiin hallituksen esitys.

Seuraavat Opinto- ja koulutuspäivät ovat: Jyväskylä 25.-26.6.2013.

Turku 24.-25.6.2014, yhdistys 80 vuotta. Joensuu 23.-24.6.2015.

Sihteeri Kari Hartikainen

Ritva Rasila, toiminnanjohtaja,
Kirkon alat ry ja Risto Voipio,
kirkkoneuvos, KiTi kertoivat
ajankohtaisista asioista.

Siionin karsinat

Apostolien kokouksella taivaan ylisillä ei ole säännöllistä aikaa, koska aikaa ei enää ikuisuudessa ole. Kun ilmenee tärkeitä syitä, enkeli soittaa baritonitorvella tunnussävelen ja pian he istuvat pitkän pöydän ääreen. Nyt on pöydän päässä Suomen kartta ja siihen on rajattu alueita eri värein. Pietari otti sädehtivän karttakepin ja aloitti: Ovat yhdistelemässä seurakuntia ja meidän tulee ottaa taivaallinen kannanotto asiaan. Nämä vihreät rajat ovat yhdistyneitä uusseurakuntia ja punaiset herätysliikkeiden rajoja.

Tuomas: Mitä nuo mustat ovat ?

Pietari: Niillä rajataan oikeat opit väljemmistä ja nuo retuliinit alueet sallivat tv:n, jatsin ja vanhojen tanssit.

Paavali oli kutsuttu kunniajäsenenä mukaan asiantuntemuksen perusteella ja hänen huomionsa herättivät mustat varankuvat.

Pietari: Ne ovat Tuomiotemppeleitä, joissa julistetaan armahdusta ja laupeutta.

Paavali: Eikö niiden nimiä voisi vihdoinkin muuttaa kun kerran rajatkin kaadetaan.

Pietari: Niin, eihän Dom ole tuomio. Kristityissä on paljon type-ryyttä ja ahtautta.

Tuomas: Minä en usko seurakuntarajojen muutoksiin.

Juudas: Verotulot eivät riitä muutenkaan kun ihmiset eroavat kirkosta.

Matteus: Niinpä ! Pääpeveli on löytänyt uusia aseita. Tietoliikenne ja media ovat jo hänen vallassaan.

Luukas: Suurin uskomisen vaikeus on liian oikeaoppineissa itsessään. Taivaan tikapuita pystyttävät ne, jotka eivät hyväksy mitään, huomaamatta sitä, että omatkin raput romahtavat.

Pietari: Niinpä niin. Täytynee ryhtyä toimenpiteisiin. Näkyjä, ukkosia ja salamoita.

Tuomas: Epäilen.

Johannes: Kutsutaan Jeesus seuraavaan palaveriin. Hän voi antaa rakkauden uuden kolmoiskäskyn entisen kaksoiskäskyn lisäksi.

Tuomas: Mahtaneeko tehota ?

Kaikki: Amen ensi palaveriin ja nyt enkeliateriale.

Snap

Keski-Pohjanmaan alaosaston

vuosikokous pidetään ti 16.10. 2012 klo 18.00 Raudaskylän Kristillisellä opistolla, osoite Opistontie 4-6, Ylivieska.

Vuosikokouksen jälkeen keskustelua Suntio koulutuksesta ja Kirkonpalvelijat ry:n sekä Kirkon alat ry:n ajankohtaisista asioista. Myös opiston esittely. Illassa mukana Kirkonpalvelijat ry:stä Kaarina Yli-Somero ja Kari Hartikainen. Tule virkistymään ja tukemaan alaosaston toimintaa osallistumalla iltaan.

Luvassa herkullinen iltapala.

Tervetuloa

Häirinnän ja kiusaamisen syitä

- työntekijöiden tehtävät ja vastuut ovat epäselvät
- tiedonkulku tökkii
- työntekijät kokevat, että heitä ei kuunnella
- työntekijöiden vaikutusmahdollisuudet ovat vähäiset
- työtä on jatkuvasti liian paljon
- työ on äärimmäisen tai liian vaikeaa
- työn tekemiseen liittyvistä toimintatavoista ei ole sovittu riittävästi
- työpaikalla on epävarmuutta ja epätietoisuutta sisältäviä muutoksia
- työntekijät kilpailevat keskenään
- työntekijät ovat tyytymättömiä esimiestyöhön
- työpaikalla on yleisesti huono ilmapiiri
- työntekijöillä on runsaasti stressiä

Taustalla voi myös olla yksilöllisiä motiiveja ja ominaisuuksia

- halu viedä toisen työtehtävät tai esimiesasema
- ennakkoluulot uskontoa, poliittista kantaa, seksuaalista suuntautumista kohtaan
- sukupuoli
- persoonallisuuden piirteet (narsistinen, psykopaatti)
- kiusaajan yksityiselämän tilanne
- provokatiiviset uhrin
- sosiaalisten normien rikkominen
- uusi työntekijä, uusi esimies
- yleensä kiusatuksi joutuu henkilö, joka erottuu joukosta
- menestyvä ja lahjakas
- muita parempi koulutus
- aktiivinen itsensä kehittäminen
- ajatuksiltaan tai ajattelumalliltaan muista poikkeava henkilö.

Teksti: Matti Herman Pisto/
Turvallisuus&Riskienhallinta -lehti.

*Herramme Jeesus Kristus.
Kiitos Pyhän Hengen
lahjasta, jonka olet antanut
meitä johtamaan. Anna
meidänkin elämämme tuottaa
Hengen hyviä hedelmiä. Estä
meitä tavoittelemasta turhaa
kunniaa, ärsyttämästä ja
kadehtimasta toisiamme.
Auta, että elämästämme
välittyisi ympäristöömme
rakkautta, iloa ja rauhaa.
Kuule meitä, Herra Jeesus,
joka elät ja hallitset Isän ja
Pyhän Hengen kanssa aina ja
ikuisesti.*

*Mikkelinpäivän rukousteksti:
Yrjö ja Anna-Maija Sariola*

Kirkon alat ry

- palveleva ammattiliitto

Asemamiehenkatu 2, 6. krs.
00520 HELSINKI
puh. 0207 912 530
fax 0207 912 531
www.kirkonalat.fi
etunimi.sukunimi@kirkonalat.fi
Toimisto on avoinna ma-pe klo 9-15, kesäaikana klo 9-14.

Ritva Rasila

Toiminnanjohtaja
Toimiston johtaminen, hallinto-
ja neuvotteluasiat,
julkaisujen päätoimittaja
0207 912 534,
040 8280 656

Chanthy Heng

Toiminnanjohtajan assistentti
Johdon avustaminen, talouden
valmistelu,
viestintäpalvelut
0207 912 536,
040 5086 606

Paula Kokko

Järjestösihteeri
Alue- ja opiskelijatoiminta, liiton
kurssit, yhteydet järjestöihin,
kouluttaviin laitoksiin ja
opintomatkat
0207 912 539,
0400 157 992

Anna-Maria Numminen

Lakimies
Evl ja ort. sopimusneuvonta ja
-neuvottelut, lainopillinen
neuvonta, sosiaaliturva-asiat,
liittojuristi
0207 912 538,
040 5040 770

Heidi Elvilä

Lakimies
Evl ja kr.järjestöjen sopimus-
neuvonta ja -neuvottelut,
lainopillinen neuvonta, luotta-
musmieskoulutus
0207 912 537,
040 7753 889

Hannele Halinen

Jäsenpalvelusihteeri
Jäsenpalvelu, jäsenmaksuasiat,
kuntoremonttilomat
0207 912 530,
0400 882 011

Galina Voloshina

Toimistopalvelusihteeri,
Jäsenrekisteri, osoitteenmuu-
tokset, kurssi-ilmoittautumiset
0207 912 533,
0400 882 012

Satakunnan alaosaston

vuosikokous pidetään perjantaina
5.10. 2012 klo 17.00 Porin seurakunnan
seurakuntakeskuksessa, osoite: Itä-
puisto 14, Pori.

Kokouksessa mukana Kirkonpalvelijat
ry:n puheenjohtaja Kaarina Yli-Somero.

Tervetuloa.

Etelä-Pohjanmaan alaosaston

Syysillanvietto keskiviikkona 17.10.
2012 klo 18.00 Seinäjoella Hotelli-Ra-
vintola Fooringissa, os. Kaarretie 4,
60510 Hyllykallio.

Mukavaa yhdessäoloa, ruokailu ja ar-
pajaiset.

Ruokailun vuoksi ilmoittautumiset
15.10 mennessä Kaarina Yli-Somero
puh. 0400797230.

Tervetuloa.

Toimikunta

Kirkonpalvelijat ry:n hallitus 2012

KAARINA YLI-SOMERO

puheenjohtaja
puh. 0400 797 230
kaarina.yli-somero@kirkonpalvelijat.fi

EIJA JAAKOLA

varapuheenjohtaja
puh. 040 595 7001
eija.jaakola@evl.fi

OSMO NISSI

puh. 050 326 5874
osmo.nissi@evl.fi

KARI HARTIKAINEN

sihteeri
PL 421, 70101 KUOPIO
puh. 050 520 7003
kirkonpalvelijat@kolumbus.fi

MAARIT ILONEN

puh. 050 339 2903
maarit.ilonen@evl.fi

JOUNI HONKANEN

puh. 050 404 7194
jouni.honkanen@evl.fi

TUULA TUOMINEN

puh. 0400 378 069
tuula.tuominen@evl.fi

TUOMAS LEMINEN

puh. 044 744 0049
tuomas.leminen@evl.fi

ARJA AURANEN

puh. 040 541 9123
arja.auranen@evl.fi

KRISTIINA SANAKSENAHO

puh. 040 527 2107
kristiina.sanaksenaho@evl.fi

Kuva: Kari Hartikainen. Teksti: Henrik Rengqvist.

Rukous on jokapäiväisten puutostemme lääkitys, epäuskoisten sydäntemme virvoitus ja kaikkien kristillisten avujen jokapäiväinen harjoitus, töittemme alku ja siunaus ja voitto kaikista vihollisistamme. Se on heikkojen vahvuus ja murheellisten ilo, väline, jonka avulla kaikki täydelliset lahjat saadaan ylhäältä. Sen avulla myös uusi voima, uusi väkevyys, uusi hartaus ja kaikkalainen hyvyys meille alati annetaan.

Kirkonpalvelija

N:o 3/2012 – 59. vuosikerta

Julkaisija/Tilaukset:

Kirkonpalvelijat r.y. - Kyrkotjänare r.f.
Puh. 050 520 7003
E-mail: kirkonpalvelijat@kolumbus.fi
<http://www.kirkonpalvelijat.fi>

Lehden toimitus:

PL 421, 70101 KUOPIO
Toimitussihteeri Kari Hartikainen

Paino:

Kopijyvä Oy
Taitto: Jarmo Salonen
offset.aineisto@kopijyva.fi

Seuraava lehti ilmestyy 12/2012.

Toimituskunta:

Yhdistyksen hallitus

Ilmoitushinnat:

Kokosivu 350,-
1/2 sivua 200,-
1/3 sivua 150,-

ISSN-L 0355-8258